

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 16. aprila 1905.

VI. letnik.

Ob božjem grobu.

„Učite se od mene . . .“
Besede Kristusove.

Visoka okna cerkve so zagrnjena s temnimi zagrinjali. Mirno, tiho je v cerkvi, tako mirno, kakor da bi ne bilo nikogar v njej! A vendar prihajajo in odhajajo velike množice ljudstva, stopajo tiho tje k stranskemu altarju, od koder bleskeče svit različnobarvnih lučic! Tukaj stopa starec, upirajoč se na palico, tam krepak mož, pred njim vela starka, tik njega cvetoča žena. In vsem se bere iz obraza nekaka vzvišena, tiha, a goreča pobožnost! In otroci prihajajo in stopajo ob rokah svojih odraslih sestic in bratov boječe po gladkih cerkvenih tleh in njih bliščeča, nedolžna očesa zrejo začudeno ljudi, zrejo čaroben svit lučic, ki migljajo ob stranskem altarju! In blažena tihota vlada po celi cerkvi, a nadzemeljski, božji mir napolnjuje naša srca!

Tam ob stranskem altarju postavili so božji grob, okinčali ga s cvetljicami in položili v njega podobo Tistega, kateri je tako ljubil človeški rod, da je preliv za njega svojo srčno kri, da je za njega trpel celò grenko smrt!

Božji grob! Kdo te ni vsikdar rad obiskal, kdo ni stal ob tebi pretresen od velikanskega čudeža, katerega spomin si in ki se je vršil na Golgati?

Božji grob! Oh, kaka čustva, kake misli nam vzbujáš, kako mirno, potolaženo bije ravno ob tebi tako nemirno srce, med tem ko vreje iz duše tje gor proti vesolnemu nebu goreča molitev!

Ob božjem grobu! Pridi tu sem ti, kateremu je podelila roka osode obilo pozemeljskih darov, ti, ki živiš v razkošnem bogastvu brez vse skrbi, uživaš

vso lepoto tega sveta, pridite sem vi vsi mogočneži, bogataši, kralji in cesarji, preobloženi z imetjem tega sveta! Glejte, ta, kojega podoba tukaj v grobu leži, je kralj vseh kraljev, podložna sta mu nebo in zemlja, vso bogastvo vesolnega sveta je Njegovo, Njegovi vsi biseri in dijamanti, Njegove vse zvezde, vse luči nebeške, Njegova nebo in zemlja — a vendar je umrl na g, na lesu, katerega so tedaj imeli za sramotnega, umrl na križu za Vas! Kaj vam pomaga enkrat ves vaš blišč, vso bogastvo, vsa lepota tega sveta, ko bodele ležali blede in otrpli obnemoglo, trdno speč na mrtvaškem odru?

Pridite sem vi vsi tisti, kateri se ponašate z vašim uplivom, katere povzdigujejo vas siromaki, vas čislajo velikaši, pridite sem vi, katerim vrejo množice nasproti, proslavljajoč vas, kličeč vam: „Slava vam“, — tukaj ob tem grobu, tukaj se bodele naučili kaj je vsa naklonjenost in blagovoljnost človeška in kako je minljiva! „Hozana sinu Davidovemu, hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem“ je vpilo navdušeno jeruzalemsko ljudstvo, ko je jezdil Kristus v mesto, trosilo mu je na pot cvetljice, razprostiralo pred njim svoja oblačila — in ravno isto ljudstvo klicalo je kmalu potem razburjeno od nečloveške strasti „Križaj ga“, pljuvalo mu je v mili Njegov obraz!

Pridi sem, ti, kateri se bahaš, kako zvesto so ti vdani služabniki, kako te ljubijo tvoji znanci, tvoji prijatelji, s katerimi si sklenil „večno zvestobo.“ On, kojega podoba tukaj pred teboj leži, je imel navdušene učence in apostole in glej, koliko izmed njih mu jih je sledilo na Golgato? Ravno tisti, katerega je najbolj med vsemi povikšal, katerega je odločil za poglavarja vseh, sv. Peter, ravno on ga je iz bojazljivosti trikrat v eni noči zatajil! Razkropili so

se njegovi prijatelji, poskrili se in vendar so videli še pred kratkim njegove čudeže, spoznali ga kot pravega, živega Boga!

Pridi sem k božjemu grobu ti, ki si žalosten in obupan, tukaj bodeš našel tolažbo!

On, kojega podoba leži tukaj pred nami, rekel je svojim učencem na vrtu Getzemani, ko je videl v duhu svoje trpljenje: „Moja duša je žalostna do smrti!“ „Njegov pot pa je bil, kakor krvave kaplje, tekoče na zemljo!“ — In kakor je našel On tolažbo v — molitvi, našel jo bodeš tudi ti, ki si žalosten in obupan!

Sem k božjemu grobu pridite vsi, katere terejo nadloge tega sveta, pridite sem vi, kojih neusmiljen spremljevalec je siromaštvo, zakaj On, kojega podoba tukaj leži, ni imel še toliko ne, „kamor bi bil položil svojo glavo!“

Vi pa, kateri imate trpeti različne muke, vi, kateri stokate v telesnih bolečinah, kateri obupajoč ležite v vaših posteljah in si želite videti še enkrat božji grob, vi ubogi boleniki, pogledajte tje na razpelo, na rane tistega, ki leži v božjem grobu. Vse vaše muke, vso vaše trpljenje ni niti trohica trpljenja, katero je pretrpel On, ko je izročil nebeški svoj duh na križu v roke Svojega Nebeškega Očeta!

Pridite sem k božjemu grobu vsi tisti, kateri preganjate eden drugega, pridite sem, kateri gojite v vaših srcih sovraštvo do bližnjega! Pridite sem vi vsi, ki trosite sovraštvo med brate, med moža in ženo, pridite sem vi, ki širite mednarodne boje! Tu sem stopi hujskajoč klerikalec, tu sem k božjemu grobu pridi zagrizen politik, tu sem se podajte vi vsi, ki bi radi vtopili v žlici vode človeka samo radi tega, ker je druge narodnosti, drugega prepričanja, kakor vi! Zakaj On, kojega podoba leži tukaj, On ni poznal sovraštva, ljubezen je bilo njegovo sveto življenje, ljubezen njegova smrt, katero je pretrpel za Nemca in Slovence, za vse narode, za vsako človeško bitje! Ta veliki ljubitelj človeštva vam naj bo vzgled, zakaj še umirajoč je molil za tiste, ki so ga križali proseč od svojega Nebeškega Očeta: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!“ — — —

Minljivo je vse na tem svetu, nezanesljivo vse, kar nas obdaja, temna, skrita, negotova naša bodočnost, naša smrt pa pride prej ali slej gotovo! Ali ve le eden izmed nas, kateri obiščemo letos sveti božji grob, da ga bode obiskoval tudi v prihodnjem letu? Prej ali slej ležimo tudi mi v grobu, prej ali slej je nehalo udrihati tudi naše srce, utrpnilo bode, oko pa se bode trudno zaprlo k dolgemu počitku.

K dolgemu počitku, da, k večnemu ne!

Zakaj glej, zagrinjala na oknih cerkve se kar naenkrat odstranijo, zvonovi, kojih milih glasov že nismo slišali več dni, odprejo svoja jeklena usta, z mogočnimi glasovi bučijo orglje, nebroj svetlih luči zableskeče po cerkvi, duhoven povzdigne monštranco in veličastno doni pesem pevcev sladka: „Zveličar je od mrtvih vstal!“

„In mladenič jima reče: Jezusa iščete nazareškega, križanega, — vstal je, ni ga tukaj!“

Da, zares je vstal, premagal je moč smrti, pekla, dopolnil odrešenje človeštva, priboril mu upanje, nove nade, zakaj Njegovo zmagonosno življenje je porok nam vsem, da tudi mi ne bomo večno spavali v grobu, ne, da bomo, kakor enkrat zopet vstali iz njega! Njegovo zmagono vstajenje nam je porok, da ne neha kratek sen ga zovemo življenje, tam zunaj na pokopališču majhnem ozkem gomilu, porok je za to, da je on groba še nekaj več, porok je za to, da niso zakoprnala naša srca od zibelje do groba po sreči, da jo bodejo našle, ako so bila čista, en pri Njegovem in našem Nebeškem Očetu.

Njegovo vstajenje je tudi porok za to, da bomo enkrat videli zopet vse tiste, kateri so nas ljube, katere smo ljubili mi in katere smo znabiti, oh, hitro zgubili, porok ti je za to, da bodeš videl svojega dragega očeta, svojo drago mater, ki je pograbila neusmiljena smrt, da bodeš videl svojo ljubo ženo, bodeš videla svojega dragega porok za to, da bodeš videl tovariša, prijatelja, znanca, dragega soseda ali pa ljubeznjive otroke, katere so ti tam zunaj zakopali v prerani grobi.

A porok ti je tudi za to, da bodeš videl vse tiste, s katerimi si živel v sovraštvu na zemlji, da se bodeta srečala tam pred obličjem beškega Učenika ljubezni! Kaj mu bodeta odgovorila, ako vaji vpraša, zakaj sta se preganjala, pa je vama vendar On zaukazal, naj bi se ljube.

Njegovo vstajenje pa je končno tudi porok za to, da bo nam treba dajati enkrat račun glede našega življenja, da bomo morali prevzeti odgovornost za vsako še najmanjše zlo, katero smo storili na tej zemlji, porok je za to, da je to publika lažba, ako misliš, da ti izbriše smrt vse račune knjige življenja!

Da bi bila ta končna odgovornost za Vas prav lahka, da bi našle vse Vaše duše milost, Tistim, katerega bode te dni obiskajoč gov božji grob, te naše iskrene želje Vam podarim in mladim, revnim in premožnim kot — sahnko ter Vam voščimo vsem brez izjeme prav srčno in veselo alelujo!

Vojska med Rusi in Japonci

Na vsak način se bode vojska nadaljevala, sebnno ruski car noče vedeti ničesar o miru.

V Mandžuriji

bežijo Rusi še vedno pred Japonci. Tu in tam vstavijo seveda tudi manjši ali večji oddelki poncev v bran, toda morajo se umakati. Japonci in Rusi so se že ukrepili od velikanskega napora, povzročenega od skoraj 14 dnevnega boja pri Mukdenu. — V zadnjih dneh zbujajo občno zornost operacije

na morju.

Roždestvenski se je baje združil s tretjim ruskim brodom in pluje sedaj Japoncem nasproti. V